

Psalmus r.

IN Dómino confido :
quómodo dicitis
ánimæ meæ : *
Trásmigra in montem
sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres
intendérunt arcum, para-
vérunt sagittas suas in
pháretra, * ut sagittent in
obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecisti,
destruxérunt : * justus
autem quid fecit?

Dóminus in templo san-
cto suo, * Dóminus in cœ-
lo sedes ejus :

Oculi ejus in páuperem
respiciunt : * pálpebræ
ejus interrogant filios hó-
minum.

Dóminus intérogat ju-
stum et ímpium : * qui au-
tem diligit iniquitatem,
odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres
láqueos : * ignis, et sul-
phur, et spíritus procellá-
rum pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dómi-
nus et justítias diléxit : *
æquitatem vidit vultus
ejus.

Aña. Justus Dóminus, et
justítiam diléxit : æquitá-
tem vidit vultus ejus.

Aña. Habitábit * in ta-
bernáculo tuo : requiescet
in monte sancto tuo.

Psalmus rñb.

Domine quis habitábit
in tabernáculo tuo? *
aut quis requiescet in
monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine má-
cula, * et operátur justí-
tiam :

Qui lóquitur veritatem
in corde suo, * qui non
egit dolum in lingua sua :

Nec fecit próximo suo
malum, * et oppróbrium
non accépit advérsus pró-
ximos suos.

Ad níhilum dedúctus est
in conspéctu ejus malí-
gnus : * tímētes autem
Dóminum gloríficat :

Qui jurat próximo suo,
et non decipit, * qui pe-
cúniam suam non dedit
ad usúram, et múnera su-
per innocéntem non ac-
cépit :

Qui facit hæc, * non mo-
vébitur in ætérnum.

Aña. Habitábit in taber-
náculo tuo : requiescet in
monte sancto tuo.

Aña. Posuisti Dómine *
super caput ejus coronam
de lápide pretiósio.

Psalmus rr.

Domine in virtúte tua
lætábitur Rex : * et
super salutáre tuum ex-
sultábit veheménter.

Desidérium cordis ejus

tribuísti ei : * et voluntáte
labiórum ejus non fraudá-
sti eum.

Quóniam prævenísti eum
in benedictiónibus dulce-
dinis : * posuísti in cápite
ejus coronam de lápide
pretiósio.

Vitam pétiit a te : * et
tribuísti ei longitudinem
diérum in sæculum, et in
sæculum sæculi.

Magna est glória ejus in
salutári tuo : * glóriam et
magnum decórem impó-
nes super eum.

Quóniam dabis eum in
benedictiónem in sæcu-
lum sæculi : * lætificábis
eum in gáudio cum vultu
tuo.

Quóniam rex sperat in
Dómino : * et in miseri-
córdia Altíssimi non com-
movébitur.

Inveniátur manus tua
ómnibus inimicis tuis : *
dextera tua invéniat om-
nes, qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum
ignis in témpore vultus
tui : * Dóminus in ira sua
conturbábit eos, et devo-
rábit eos ignis.

Fructum eórum de terra
perdes : * et semen eórum
a filiis hóminum.

Quóniam declinavérunt
in te mala ; * cogitavérunt

consília, quæ non potue-
runt stabilire.

Quóniam pones eos dor-
sum : * in reliquiis tuis præ-
parábis vultum eórum.

Exaltáre Dómine in vir-
túte tua : * cantábimus et
psallémus virtútes tuas.

Aña. Posuísti Dómine
super caput ejus coronam
de lápide pretiósio.

V. Magna est glória ejus
in salutári tuo. **R.** Gló-
riam et magnum decórem
impónes super eum.

Pater noster. **Absolutio.**

A vínculis. **V.** Jube domne.

Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii
secúndum Lucam.

Tertia vij. Cap. xiv. f

IN illo témpore : Dixit
Jesus turbis : Si quis
venit ad me, et non odit
patrem suum, et matrem,
et uxórem, et filios, et fra-
tres, et soróres, adhuc au-
tem et ánimam suam, non
potest meus esse discipu-
lus. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii
Papæ.

Hom. xxxvij. in Evangelia.

SI considerémus, fra-
tres caríssimi, quæ
et quanta sunt,
quæ nobis promittúntur in
cœlis, viléscunt ánimo óm-
nia quæ habéntur in ter-

ris. Terréna namque substántia supérnæ felicitáti comparáta, pondus est, non subsidiúm. Temporális vita ætérnæ vitæ comparáta, mors est pótius dicénda, quam vita. Ipse enim quotidiánus deféctus corruptiónis quid est áliud, quam quædam prolixitas mortis? Quæ autem lingua dícere, vel quis intelléctus cápere súfficit, illa supérnæ civitátis quanta sint gáudia; Angelórum choris intéresse, cum beatíssimis spirítibus glóriæ Conditóris assistere, præsentem Dei vultum cernere, incircumscriptum lumen vidére, nullo mortis metu áffici, incorruptiónis perpétuæ múnere lætári?

✠. Coróna áurea super caput ejus, *Expréssa signo sanctitátis, glória honorís, et opus fortitúdinis. ✠. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcedínis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretiósio. — Expréssa.

Bened. Cujus festum cólimus.

Lectio viij.

SED ad hæc audíta inardéscit ánimus: jamque illic cupit assistere,

ubi se sperat sine fine gaudére. Sed ad magna præmia perveniri non potest, nisi per magnos labóres. Unde et Paulus egrégíus prædicátor dicit: Non coronábitur, nisi qui legítimé certáverit. Deléctat ergo mentem magnitúdo præmiórum, sed non detérreat certámen labórum. Unde ad se veniéntibus Véritas dicit: Si quis venit ad me, et non odit patrem suum, et matrem, et uxórem, et filios, et fratres, et soróres, adhuc autem et ánimam suam, non potest meus esse discipulus.

✠. Hic est vere Martyr, qui pro Christi nómine sánguinem suum fudit: * Qui minas júdicum non tímuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæsívit, sed ad cœlestia regna pervénit. ✠. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. — Qui minas. Glória Patri. Qui minas.

Bened. Ad societátem.

Sequens Responsorium dic. ultimo loco in Festis sex SS. Mart. Pontif. Eusebii, Marcelli, Joannis, Silverii, Martini, et Pontiani.

✠. Dómine prævenísti eum in benedictiónibus

dulcedínis: * Posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretiósio. ✠. Vitam pétiit a te, et tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum sæculi. — Posuísti. Glória. Posuísti.

Lectio ix.

SED percontári libet, quómodo paréntes, et carnáliter propínquos præcipimur odísse, qui jubémur et inimicos diligere? Et certe Véritas de uxóre dicit: Quod Deus conjúnxit, homo non séparet. Et Paulus ait: Viri, diligite uxóres vestras, sicut et Christus Ecclésiám. Ecce, discipulus uxórem diligéndam prædicat, cum magíster dicat: Qui uxórem non odit, non potest meus esse discipulus. Numquid áliud júdex núntiat, áliud præco clamat? An simul et odísse póssumus, et diligere? Sed si vim præcépti perpéndimus, utrúmque ágere per discretiónem valémus: ut uxórem, et eos, qui nobis carnis cognatióne conjúcti sunt, et quos próximos nóvimus, diligámus; et quos adversários in via Dei pátimur, odiéndo et fugiéndo nesciámus. Te Deum. 20.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Qui me conféssus fúerit * coram homínibus, confitébor et ego eum coram Patre meo.

Ps. Dóminus regnávit cum reliquis. 21.

2. Qui séquitur me, * non ámbulat in ténébris, sed habébit lumen vitæ, dicit Dóminus.

3. Qui mihi ministrat, * me sequátur: et ubi ego sum, illic sit et míster meus.

4. Si quis mihi ministráverit, * honorificábit eum Pater meus, qui est in cœlis, dicit Dóminus.

5. Volo Pater, * ut ubi ego sum, illic sit et míster meus.

Capitulum. Jac. j. b

BEátus vir, qui suffert tentatiónem: quóniam cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, quam repromísit Deus diligéntibus se.

Hymnus.

INvícte Martyr, únicum Patris secútus Fílium, Victis triúmphas hóstibus,

Victor fruens cœlestibus.

Tui precátus múnere Nostrum reátum dílue, Arcens mali contágium, Vitæ repéllens tædium.

Soluta sunt jam vincula
Tui sacrati corporis :
Nos solve vinculis saeculi,
Domo superni Numinis.

Deo Patri sit gloria,
Ejusque soli Filio,
Cum Spiritu Paraclito,
Nunc, et per omne saeculum.
Amen.

℣. Justus ut palma florébit.
℟. Sicut cedrus Libani multiplicabitur.

Ad Benedictus, Añã. Qui odit * animam suam in hoc mundo, in vitam aeternam custodit eam.

Pro Martyre et Pontifice.

Oratio.

Infirmi-
tatem nostram respice omnipotens Deus : et quia pondus propriae actionis gravat, beati N. Martyris tui atque Pontificis intercessio gloriosa nos protegat. Per Dñm.

Alia Oratio.

Deus, qui nos beati N. Martyris tui atque Pontificis annua solemnitate laetificas : concede propitius, ut cujus natalitia colimus, de ejusdem etiam protectione gaudeamus. Per Dominum.

Pro Martyre tantum.

Oratio.

Præsta quæsumus omnipotens Deus : ut qui beati N. Martyris tui

natalitia colimus, intercessione ejus in tui nominis amore roborémur. Per Dominum nostrum.

Alia Oratio.

Præsta quæsumus omnipotens Deus : ut intercedente beato N. Martyre tuo, et a cunctis adversitatibus liberémur in corpore, et a pravis cogitationibus mundémur in mente. Per Dominum.

AD TERTIAM.

Añã. Qui sequitur me.

Capitulum. Beatus vir. ut supra. [45]

℟. br. Gloria et honore,

* Coronasti eum Domine, Gloria. ℣. Et constituisti eum super opera manuum tuarum. Coronasti. Gloria Patri. Gloria et honore.

℣. Posuisti Domine super caput ejus. ℟. Coronam de lapide pretioso.

AD SEXTAM.

Añã. Qui mihi ministrat.

Capitulum. Eccli. xv.

Constituit illum pane vite et intellectus, et aqua sapientiae salutaris potavit illum Dominus Deus noster.

℟. br. Posuisti Domine,

* Super caput ejus. Posuisti Domine. ℣. Coronam de lapide pretioso. Super. Gloria Patri. Posuisti.

℣. Magna est gloria ejus in salutari tuo. ℟. Gloriam et magnum decorem impones super eum.

AD NONAM.

Añã. Volo Pater.

Capitulum. Eccli. xxxix.

Justus cor suum tradidit ad vigilandum diluculo ad Dominum, qui fecit illum, et in conspectu Altissimi deprecabitur.

℟. br. Magna est gloria ejus, * In salutari tuo. Magna. ℣. Gloriam et magnum decorem impones super eum. In salutari tuo. Gloria Patri. Magna.

℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Libani multiplicabitur.

IN II. VESPERIS.

Añã ut in Laudibus. [45]

Psalmi ut in j. Vesperis de Communi Apostolorum [1] et loco ultimi

Psalmus cxx.

Creddi, propter quod locutus sum : * ego autem humiliatus sum nimis.

Ego dixi in excessu meo. * Omnis homo mendax.

Quid retribuam Domino, * pro omnibus, quæ retribuit mihi?

Calicem salutaris accipiam : * et nomen Domini invocabo.

Vota mea Dño reddam coram omni populo ejus : * pretiosa in conspectu Dñi mors sanctorum ejus :

O Domine quia ego servus tuus : * ego servus tuus, et filius ancillæ tuæ.

Dirupisti vincula mea : * tibi sacrificabo hostiam laudis, et nomen Domini invocabo.

Vota mea Domino reddam in conspectu omnis populi ejus : * in atriis domus Domini, in medio tui Jerusalem.

Añã. Volo Pater, ut ubi ego sum, illic sit et minister meus.

Capitulum. Jacobi j. b

 Eatus vir, qui suffert tentationem : quoniam cum probatus fuerit, accipiet coronam vite, quam reprobis misit Deus diligentibus se.

Hymnus.

Deus tuorum militum Sors, et corona, præmium,

Laudes canentes Martyris Absolve nexu criminis.

Hic nempe mundi gaudia, Et blanda fraudum pabula

Imbuta felle deputans

Pervenit ad cœlestia.

Pœnas cucurrit fortiter, Et sustulit viriliter,

Fundénsque pro te sanguí-
guinem

Ætérna dona pòssidet.

Ob hoc precátu súpplici
Te pòscimus piíssime :
In hoc triúmpho Mártiris
Dimítte noxam sérvulis.

Laus et perénnis glória
Patri sit, atque Filio,
Sancto simul Paráclito,
In sempitérna sæcula.

Amen.

V. Justus ut palma floré-
bit. **R.** Sicut cedrus Lí-
bani multiplicábitur.

Ad Magnificat, Añã. Qui
vult veníre post me, *
ábneget semetípsum, et
tollat crucem suam, et se-
quátur me.

ALLÆ LECTIONES
PRO UNO MARTYRE.

In II. Nocturno.

De Expositióne sancti Am-
brósii Episcopi in Psal-
mum centésimum déci-
mum octávum.

Lectio iv. Serm. xxj.

Rincipes persecúti
sunt me gratis : et
a verbis tuis trepidá-
vit cor meum. Bene hoc
Martyr dicit, quod injúste
persecutióne tormenta
sustíneat : qui nihil rapú-
erit, nullum violéntus op-
présserit, nullius sánqui-
nem fúderit, nullius tor-

putáverit esse violándum :
qui nihil légibus débeat, et
gravióra latrónum susti-
nere cogátur supplicia :
qui loquátur juste, et non
audiátur : qui loquátur
plena salutis, et impugné-
tur : ut possit dicere, Cum
loquébar illis, impugná-
bant me gratis. Gratis igitur
persecutióne patitur,
qui impugnátur sine crí-
mine : impugnátur ut nó-
xius, cum sit in tali con-
fessióne laudábilis : impu-
gnátur quasi venéficus,
qui in nómine Dómini glo-
riátur, cum pietas virtú-
tum ómnium fundamén-
tum sit.

R. Honéstum fecit illum
Dóminus, et custodívit
eum ab inimicis, et a sedu-
ctóribus tutávit illum : * Et
dedit illi claritátem ætér-
nam. **V.** Descendítque
cum illo in fóveam : et in
vínculis non derelíquit
eum. — Et dedit.

Lectio v.

Vere frustra impugná-
tur, qui apud ímpios
et infidos impietátis arcés-
situr, cum fidei sit magí-
ster. Verum qui gratis im-
pugnátur, fortis debet esse
et constans. Quómodo
ergo subtéxuit : Et a ver-
bis tuis trepidávit cor

meum? Trepidáre infirmi-
tátis est, timóris atque for-
midinis. Sed est étiam in-
firmitas ad salutem, est
étiam timor sanctorum.
Timéte Dóminum omnes
sancti ejus : et, Beátus vir,
qui timet Dóminum. Qua
ratione beátus? Quia in
mandátis ejus cupit nimis.

R. Desidérium animæ
ejus tribuísti ei Dómine,
* Et voluntáte labiórum
ejus non fraudásti eum.

V. Quóniam prævenísti
eum in benedictiόνibus
dulcedinis : posuísti in
cápite ejus coronam de
lápide pretiósó. — Et.

Lectio vi.

Pone ergo Mátyrem
inter pericula consti-
tútum, cum inde immáni-
tas bestiárum ad incutién-
dum terrórem ínfremat,
aliúnde stridor candén-
tium laminárum, et flam-
ma fornácis ardéntis ex-
æstuet, ex parte ália per-
sonent tractus grávium
catenárum, hinc cárnifex
cruéntus assistat : pone,
inquam, circumspéctán-
tem ómnia plena suppli-
ciis, deinde cogitántem
mandáta divína, illum
ignem perpétuum, illud
sine fine incéndium perfí-
dórum, illam pœnæ recru-

descéntis ærumnam : tre-
pidáre corde, ne, dum præ-
séntibus cedat, perpétuis
se dedat exítis : pertur-
bári ánimo, dum futúri ju-
dicii rhomphæam illam
terribilem quadam con-
spéctus spécie contuétur.
Nonne ad hanc trepidatió-
nem fidúciæ viri constán-
tis, æquális in eúdem
concurrít effectum confi-
déntia cupiéntis ætérna,
et divína trepidántis?

R. Stola. [41]

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangélii
secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. xvj. d

IN illo témpore : Dixit
Jesus discipulis suis :
Si quis vult post me vení-
re, ábneget semetípsum,
et tollat crucem suam, et
sequátur me. Et reliqua.
Homília sancti Gregórii
Papæ.

Homil. xxxij. in Evang.

Uia Dóminus ac-
Redemptor noster
novus homo venit
in mundum, nova præcé-
pta dedit mundo. Vitæ
étenim nostræ vétéri in
vítiis enutritæ contrarie-
tatem oppósuit novitátis
sue. Quid enim vetus, quid
carnális homo nóverat,
nisi sua retinere, aliéna

rāpere, si posset; concupiscere, si non posset? Sed cœlestis medicus singulis quibusque vitiis obviātia ādhibet medicamēta. Nam sicut arte medicinæ cālida frigidis, frīgida cālidis curāntur: ita Dōminus noster contrāria opposuit medicamēta peccātis, ut lūbricis continēntiam, tenācibus largitātem, iracūdis mansuetūdinem, elātis præciperet humilitātem.

✠. Corōna āurea super caput ejus, * Expressa signo sanctitātis, glōria honoris, et opus fortitūdinis. *℣.* Quōniam prævenisti eum in benedictiōnibus dulcēdinis: posuisti in cāpite ejus corōnam de lapide pretiōso. — Expressa.

LECTIO viij.

Certe cum se sequēntibus nova mandāta propōneret, dixit: Nisi quis renuntiāverit omnibus quæ pōssidet, non potest meus esse discipulus. Ac si apēte dicat: Qui per vitam vēterem aliēna concupiscitis, per novæ conversatiōnis stūdiū et vestra largimini. Quid vero in hac lectiōne dicat, audiāmus: Qui vult post me venīre, ābneget semet-

īpsū. Ibi dicitur, ut abnegemus nostra: hic dicitur, ut abnegemus nos. Et fortāsse laboriōsum non est hōmini relinquare sua: sed valde laboriōsum est relinquare semetīpsū. Minus quippe est abnegāre quod habet: valde autem multum est, abnegāre quod est.

✠. Hic est vere Martyr, qui pro Christi nōmine sanguinem suū fudit: * Qui minas iudicū non timuit, nec terrēnæ dignitātis glōriam quæsiuit, sed ad cœlestia regna pervēnit. *℣.* Justum deduxit Dōminus per vias rectas, et ostēdit illi regnū Dei. — Qui minas. Glōria Patri. Qui minas.

LECTIO ix.

AD se autem nobis venientibus Dōminus præcepit, ut renuntiemus nostris: quia quicumque ad fidei agōnem venimus, luctāmen contra malignos spīritus sumimus. Nihil autem maligni spīritus in hoc mundo propriū possident: nudi ergo cum nudis luctāri debemus. Nam si vestitus quisque cum nudo luctatur, citius ad terram dejicitur, quia habet unde teneatur. Quid

enim sunt terrēna omnia, nisi quædam cōrporis indumēta? Qui ergo contra diabolum ad certāmen prōperat, vestimēta abiciat, ne succūbat.

Te Deum laudāmus. 20.

III. ALIA HOMILIA.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

LECTIO vij. Cap. x. c

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Nihil est opertum, quod non revelabitur: et occultum, quod non sciatur. Et reliqua.

Homilia sancti Hilarii Episcopi.

Comment. in Matth. can. x. post medium.

Ominus diem iudicii ostendit, quæ abstrusam voluntatis nostræ conscientiam prodet: et ea quæ nunc occulta existimantur, luce cognitiōnis publicæ detegit. Igitur non minas, non consilia, non potestates insectantium monet esse metuendas: quia dies iudicii nulla hæc fuisse atque inania revelabit. Et quod dico vobis in tenebris, dicite in lumine: et quod in aure auditis, præ-

dicite super tecta. Non legimus Dōminum solum fuisse noctibus sermocinari, et doctrinam in tenebris tradidisse: sed quia omnis sermo ejus carnalibus tenebræ sunt, et verbum ejus infidelibus nox est.

✠. Corōna āurea super caput ejus, * Expressa signo sanctitātis, glōria honoris, et opus fortitūdinis. *℣.* Quōniam prævenisti eum in benedictiōnibus dulcēdinis: posuisti in cāpite ejus corōnam de lapide pretiōso. — Expressa.

LECTIO viij.

ITaque id quod a se dictum est, cum libertate fidei et confessiōnis vult esse loquendum. Idcirco quæ in tenebris dicta sunt, prædicari jussit in lumine: ut quæ secreto aurium commissa sunt, super tecta, id est, excelsio loquentium præconiō audiāntur. Constāter enim Dei ingerēda cognitiō est, et profundum doctrinæ evangēlicæ secretum in lumine prædicatiōnis apostolicæ revelandum: non timētes eos, quibus cum sit licētia in cōrpora, tamen in animam jus nullum est: sed timētes pō-

tius Deum, cui perdendae in gehenna et animae et corporis sit potestas.

R. Hic est vere Martyr, qui pro Christi nomine sanguinem suum fudit : * Qui minas iudicum non timuit, nec terrenae dignitatis gloriam quaesivit, sed ad caelestia regna pervenit. **V.** Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. — Qui minas. **Gloria Patri.** Qui minas.

Lectio ix.

Nolite timere eos qui occidunt corpus. Nullus igitur corporum nostrorum casus est pertimescendus, neque ullus interimentae carnis admit-

tendus est dolor : quando pro naturae suae atque originis conditione resoluta, in substantiam spiritualem animae refundatur. Et quia doctrinis talibus confirmatos oportet liberam confitendi Dei habere constantiam, etiam conditionem, qua teneremur, ad iecit : negaturum se eum Patri in caelis, qui se hominibus in terra negasset: eum porro qui confessus coram hominibus se fuisset, a se in caelis confitendum : qualisque nos nominis sui testes hominibus fuissimus, tali nos apud Deum Patrem testimonio ejus usuros.

Te Deum laudamus. 20.

Commune Martyrum

TEMPORE PASCHALI.

IN I. VESPERIS.

Antiphonae.

Sancti tui Domine * florébunt sicut liliū, allelūia : et sicut odor balsami erunt ante te, allelūia.

Psalmi ut in j. Vesperis de Communi Apostolorum. [1]

2. In caelestibus regnis * sanctorum habitatio est, allelūia : et in aeternum requies eorum, allelūia.

3. In velamento * clamabant sancti tui Domine, allelūia, allelūia, allelūia.

4. Spiritus et animae * justorum hymnum dicite Deo nostro, allelūia, allelūia.

5. Fulgebunt justi * sicut sol in conspectu Dei, allelūia.

Capitulum.

Sap. v.

Tabunt iusti in magna constantia adversus eos, qui se angustiarerunt, et qui abstulerunt labores eorum.

Pro uno Martyre.

Hymnus.

Deus tuorum militum Sors, et corona, praemium,

Laudes canentes Martyris Absolve nexu criminis.

Hic nempe mundi gaudia, Et blanda fraudum pabula

Imbuta felle deputans Pervenit ad caelestia.

Poenas cucurrit fortiter, Et sustulit viriliter,

Fundensque pro te sanguinem

Aeterna dona possidet.

Ob hoc precatu supplici

Te poscimus piissime :

In hoc triumpho Martyris

Dimitte noxam servulis.